

Fiskeriet. Men hvor noget saadant finder Sted, er det nødvendigt i paakommende Tilfælde at have internationalt anerkendte Regler for Territoriets Benyttelse. I det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er samlet eller tilempet tidligere Bestemmelser, som vi har haft vedrørende disse Forhold for Grønlands Vedkommende, samt indført saadanne nye Bestemmelser, som nødvendiggøres af de Forhold, der nu maa tages Hensyn til, men som man tidligere ikke har behøvet at tage saa meget Hensyn eller endog slet ikke at tage Hensyn til, fordi Erhvervsforholdene i tidligere Tider ikke var, som de efterhaanden er blevet og kan ventes at blive i den nærmeste Fremtid.

I Lovforslagets § 1 træffes der Bestemmelse om, hvad der forstaas ved indre grønlandske Farvande og ved Søterritoriet. Det bestemmes, at ved indre grønlandske Farvande forstaas foruden Havne, Havneindløb, Rede, Bugter og Fjorde, tillige Farvandet mellem og indenfor Øer, Holme, Skær og Rev (Stenrøser), som ikke til Stadighed er overskyttet af Søen. Ved Søterritoriet forstaas Farvandet indenfor en Linie, der er draget udenom Øer, Holme, Skær og Rev (Stenrøser) i en Afstand af 3 Sømil fra den yderste Grænse, hvor Landet er tørt ved Lavvande; dog saaledes, at i Bugter, der ikke efter de gældende Regler hører til indre grønlandske Farvand, regnes de 3 Sømil fra den lige Linie trukket tværs over Bugten paa det Indløbet nærmeste Sted, hvor Bredden ikke er større end 10 Sømil. De omhandlede Sømil er geografiske Sømil, hvoraf der regnes 60 paa en Breddegrad. Den Definition af Begrebet indre grønlandske Farvande, som her foreslaas ophøjet til Lov, stemmer i det væsentlige med den tilsvarende Begrebsbestemmelse i § 1, Nr. 1. c., i kongelig Anordning af 20. December 1912 angaaende Danmarks Neutralitet i Tilfælde af Krig mellem fremmede Magter og § 3 i Bestemmelser af 11. Maj 1921 om fremmede Krigsfartøyers Adgang til det danske Monarkis Farvande og Havne under Fredsforhold. Saaledes som Paragraffen er affattet, er Søterritoriets Bredde 3 Sømil fra Lavvandslinien, dog at de 3 Sømil i Bugter regnes fra en lige Linie trukket tværs over Bugten, saaledes som jeg har citeret, paa det Indløbet nærmeste Sted. Men allerede nu er Forholdet dette, at det grønlandske Søterritoriiums Udstrækning som Fiskerifarvand ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 27. Juli 1905 er sat til 3 Sømil fra Lavvandslinien, saaledes at det

egentlig ikke er noget nyt, der her foreslaas. Med Hensyn til Bugter gælder den foreslaaede Bestemmelse dog kun for de Bugter, der ikke efter de gældende Regler hører til indre grønlandske Farvand. Er dette derimod Tilfældet, hvilket f. Eks. gælder Diskobugten, regnes de 3 Sømil fra den yderste Grænse, hvor de ved Bugtens Munding liggende Øer med dertil hørende Skær og Grunde er tørre ved Lavvande.

I Lovforslagets § 2 bestemmes, at Retten til at drive Fangst, Fiskeri og Jagt i de grønlandske Farvande udelukkende er forbeholdt indfødte Grønlændere og andre i Grønland bosatte danske Undersaatter samt dem, som Indenrigsministeren meddeler særlig Tilladelse dertil efter de hidtil gældende Regler. Det, der her foreslaas for Grønlands Vedkommende, er ikke noget; man ikke kender noget tilsvarende til i andre Lande. Eksempelvis skal jeg nævne, at den norske Lov af 3. August 1897 om Saltvandsfiskeriet i Finmarken i sin Paragraf 1 bestemmer, at „Ret til at drive Fiske paa norsk Sjøterritorium langs Finmarkens Kyst er udelukkende forbeholdt norske Statsborgere paa norske Baade eller Fartøier“. Endvidere kan jeg anføre, at den norske Lov af 2. Juni 1906 om Forbud mod Udlandings Fiskeri paa norsk Søterritorium i sin Paragraf 1 bestemmer, at det „er forbudt andre end norske statsborgere eller indvaanere af Riget at drive fiskeri paa norsk sjøterritorium“.

I § 3 er der givet Bestemmelse om, hvorledes man har at forholde sig i det Tilfælde, at Fartøjer kommer ind paa Søterritoriet. Det bestemmes, at ethvert Fartøj, der uden særlig Hjemmel til at drive Fangst, Fiskeri eller Jagt kommer ind paa Søterritoriet eller indre grønlandske Farvand, stedse skal have alle sine Fangst-, Fiskeri- og Jagtredskaber bortstuede indenbords og Baadene oppe paa Skibet paa sædvanligt Sted. Ogsaa denne Bestemmelse findes der noget tilsvarende til i andre Landes Fiskerilovgivning. Den svarer f. Eks. til § 2 i den islandske Trawlfiskerilov af 18. Maj 1920, i hvilken det hedder: „Medens en Trawler befinder sig indenfor Territorialgrænsen, bør alle dens Fangstredskaber være bortstuede indenbords“, og til § 5 i samme Lands Lov af 19. Juni 1922, der bestemmer, at naar udenlandske Sildefangstskibe opholder sig paa Søterritoriet, er de forpligtede til at have deres Baade oppe paa Skibet paa sædvanligt Sted samt at have Noterne indenbords, dog ikke i Baadene. Noget lignende finder man i den